

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับการปฏิบัติการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูคณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร” ใช้วิธีการสำรวจในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาเจตคติของครูคณิตศาสตร์ต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (2) เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติของครูคณิตศาสตร์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำแนกตามวิธีวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผล และการนำผลไปใช้ (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับการปฏิบัติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูคณิตศาสตร์

ตัวอย่างประชากรเป็นครูคณิตศาสตร์ที่สอนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2546 จากโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 25 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นครูคณิตศาสตร์ 302 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 302 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 230 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.16 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.42 ถึง 0.64 ค่าความเที่ยง 0.92 และแบบวัดการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.87 ค่าความเที่ยง 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ประมวลผลข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS for Windows Version 11

สรุปผลการวิจัย

1. ครูคณิตศาสตร์มีเจตคติทางบวกต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. ครูคณิตศาสตร์ปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามด้านวิธีการวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผล และการนำผลไปใช้ พบว่า ครูคณิตศาสตร์มีการปฏิบัติมากในทุกด้าน

3. เจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กับการปฏิบัติของครูคณิตศาสตร์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์ ซึ่งพบว่าครูคณิตศาสตร์มีเจตคติที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อาจเป็นเพราะว่า ครูได้รับการอบรมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มากขึ้นกว่าในอดีต ซึ่งจะเห็นได้จากผลการสำรวจข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่พบว่า ครูจำนวนร้อยละ 86.96 ได้ผ่านการศึกษารับอบรมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งการได้อบรมอาจทำให้ครูได้แนวคิดและแนวทางในการทำงานด้านการวัดและประเมินผล อันอาจทำให้ครูรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ตนทำได้ โดยไม่ยากเกินไป จึงทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพร้อมที่จะปฏิบัติงาน

อีกเหตุผลหนึ่งที่น่าจะเป็นไปได้ คือ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนจริงมากกว่าในอดีต เนื่องจาก มีความหลากหลายในการวัดและประเมินผลทั้งวิธีวัดและเครื่องมือวัด ซึ่งสามารถประเมินได้ทั้งความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (พร้อมพรรณ อุดมสิน, 2546) และยังสามารถทำให้ผู้สอนหาคำตอบได้ว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือไม่ว่าเพียงใด (วรรณิ์ แกมเกตุ, 2546: 29) และนอกจากนี้ผลที่ได้จากการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถนำไปใช้ประโยชน์หรือก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงการจัดการศึกษาในภาพรวมของสถานศึกษาและประเทศชาติ จากความสำคัญและประโยชน์ของการวัดและประเมินผลอาจจะเป็นผลทำให้ครูคณิตศาสตร์มีเจตคติที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2. จากผลการวิจัยพบว่า ครูคณิตศาสตร์มีการปฏิบัติกรวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามวิธีการวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผล และการนำผลไปใช้ ครูคณิตศาสตร์มีการปฏิบัติกรวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในระดับมากในทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เสนอทางเลือกหลากหลายในการประเมินการเรียนรู้ ทำให้ครูมีโอกาสทำการวัดและประเมินผล

การเรียนรู้มากขึ้น และเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 26 ได้กำหนดให้ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ: 15) จึงเป็นผลทำครูต้องใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายในการประเมินการเรียนรู้ในแต่ละด้าน เพื่อยืนยันผลการประเมินที่ได้ และเนื่องจากมีการประกันคุณภาพของสถานศึกษาซึ่งกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพ มาตรา 49 ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ: 28-29) อันเป็นผลทำให้สถานศึกษาต่างๆ กระตุ้นให้ครูทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ครบทุกด้าน เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการประเมินภายนอก สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลทำให้ครูต้องปฏิบัติกรวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้ครูมีระดับการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 อยู่ในระดับมาก

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า เจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กับการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม ของนิภา มนูญปิฎ (2521 อ้างถึงใน พัชรีย์ ชันอาสาละ, 2544: 142) ที่พบว่า ความรู้มีผลต่อเจตคติและพฤติกรรมกรปฏิบัติ และเจตคติมีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีประโยชน์ต่อครูเป็นอย่างมาก เพราะทำให้ทราบความสามารถและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชัดเจนขึ้นกว่าการวัดความรู้เพียงด้านเดียว การมองเห็นประโยชน์และความสำคัญทำให้ครูต้องการปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลนั้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ แมคไกวร์ (1969: 155-156) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) หรือความพร้อมที่จะกระทำเกิดจากการรวมตัวของความรู้และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น การที่ครูได้รับการอบรมมาก จากข้อมูลในงานวิจัยนี้ และจากการที่ครูมีเจตคติที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในระดับมาก จึงอาจรวมกันทำให้ครูปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างมากตามไปด้วย จึงทำให้เจตคติกับการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 มีความสัมพันธ์กัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยเชิงลึก เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อศึกษาถึงสภาพและปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไข

2. ควรมีการศึกษาในตัวแปรอื่นๆ เช่น ความรู้ของครู ที่อาจจะมีผลต่อเจตคติ หรือการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2544